

Det scenekunstneriske indhold

“Havet er her stadig”

“Havet er her stadig” er en sanselig, immersiv vandreforestilling fra byen ud til havet, baseret på Anne Morrow Lindberghs bog “Gaven fra Havet”.

Ved ankomst bydes publikum velkommen af en performer, som guider dem gennem et ritual, der sætter rammen for forestillingen. Sammen med karakteren Anne (performeren), går de en tur fra byen og ud til havet, mens de lytter til en poetisk lydfortælling, med underlægningsmusik skabt af blandt andet reallyde fra omgivelserne.

“Du føler dig gennemsigtig...” hvisker en kærlig, men foruroligende stemme publikum i øret. Med lydfortællingen i ørene, på vandringen til havet, smelter Annes historie sammen med publikums egen og bliver en intim og personlig rejse mod at slippe ud af angstens og bekymringernes spind og finde ro i sig selv.

På vejen præsenteres publikum for små scenarier iscenesat af performere. Disse skal fremhæve langsommeligheden og mødet mellem naturen og det industrielle byliv. Derudover, som en del af lydfortællingen, bliver de bedt om at skærpe deres opmærksomhed på det miljø de vandrer igennem - som om alt er en del af scenografien og koreograferet til ære for dem. Til tider vil publikum endda blive i tvivl: Er det jeg oplever iscenesat af performerne eller er det mig der oplever det som iscenesat? På den måde bliver publikum medskabere af deres egen samlede oplevelse undervejs og gøres opmærksomme på deres mulighed for at kunne agere “publikum”/observatør i den verden de begår sig i.

Vandreforestillingen spiller tre steder i København: Sydhavnstippen, Nordhavnstippen og Refshaleøen. På Refshaleøen i samarbejde med Teaterøen. De tre steder har hver deres særegne og rå skønhed, alle er præget af både det industrielle og naturen. Dette får opmærksomhed netop ved at blive rammesat på denne måde som scenografi.

Lydfortællingen varer 35 minutter og slutter ved havet, hvor publikum sætter sig i en strandstol og kigger ud over havet. Her kan de fordybe sig i refleksionerne fra fortællingen og skrive dem ned i en lille notesbog. Til slut kommer den store katharsiske overraskelse: De omkranses af sang fra et live kor af de performere, som de har mødt undervejs. Disse fremstår som en stor, varm sol, idet de i slowmotion slutter sig om publikum med skulpturel hovedbeklædning på, gule kjoler og varm sang.

Det scenekunstneriske indhold opstår i samspillet mellem de forskellige sceniske elementer; lydfortælling, omgivelserne(scenografien), performerne, de rituelle handlinger og koret. Vandreforestillingen arbejder altså med den tværestiske og tværkunstneriske udtryksform.